

PROP DE VOSALTRES

Desert i verger

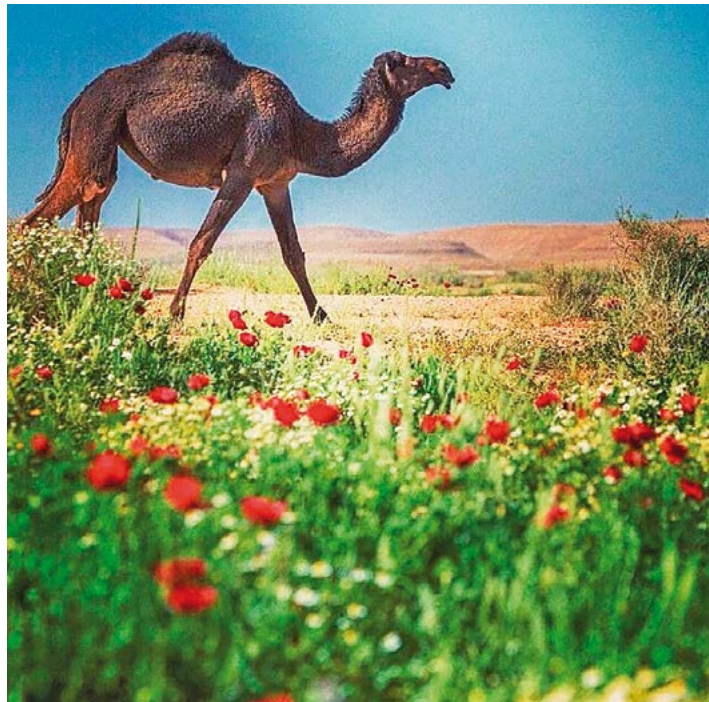
Estimats diocesans:

En els escrits, en els discursos i en les conferències s'han fet servir amb freqüència imatges que ajuden a comprendre una explicació o un raonament i revelen amb més facilitat el sentit que s'ha volgut oferir per aclarir un concepte o una idea.

A la Bíblia hi ha abundants imatges que són patrimoni immaterial de la humanitat i han passat al llarg dels temps a formar part del nostre imaginari que possibilita la convivència. Amb freqüència són usades per completar una referència familiar i per explicar un conflicte universal. Segur que tots vosaltres haureu recorregut alguna vegada a una imatge bíblica. Us proposo per a aquest temps d'Advent dues paraules, que són com l'anvers i el revers d'una fulla o la cara i la creu d'una moneda, que encapçalen el títol d'aquest comentari dominical.

El mot desert apareix com el lloc del poble jueu en el seu camí cap a la terra promesa, i també com una realitat amenaçadora dels profetes; el mateix precursor del Messies, sant Joan Baptista, viu al desert i Jesucrist s'hi retira per fer penitència. També quan preparem el Nadal apareix aquest terme diverses vegades com una invitació temporal a la solitud, al despreniment, a la mortificació i a mil actituds diferents que ens permeten adequar el nostre interior al seguiment de la vida de Jesús, des del seu naixement fins a la seva mort en creu.

El desert és un lloc despoblat, solitari, inhabitat; un territori arenós o pedregós, que per falta gairebé total de pluja no hi ha vegetació o hi és molt min-

sa. Amb aquestes característiques la descripció ens suggereix escassetat, solitud i mort. El contraposem a l'altra paraula del binomi, el verger, que és un hort amb varietat de flors i arbres fruiters, amb aigua abundant per donar vida als vegetals, animals i a l'ésser humà. En la nostra vida s'entremesclen totes dues realitats, que hem d'aprofitar per a créixer i madurar les conseqüències de la nostra proximitat amb Crist. Parlem del desert com un moment de l'Advent, de la preparació que requereix una mirada al nostre ésser, un oblit d'elements banals que circulen al nostre voltant i una recerca incansable de la veritat que porta el Naixement. Parlem de verger com el lloc on brolla la vida, l'alegria, la felicitat

que ens regala el mateix Jesucrist amb la seva vinguda.

En la tradició cristiana, el naixement no és mai una simple celebració retrospectiva. No es tracta només de glorificar o plorar un passat. En la successió dels fets el cristià, la comunitat en general, s'adona de les constants de Déu i de l'ésser humà. El punt de sortida, el camí, el desert, l'entrada en la llibertat de la terra que li ha estat promesa són una estructura de vida per a tot creient (pecat i gràcia). Aquí hi ha un misteri de salvació vàlid per a totes i cadascuna de les generacions.

Per a tots els moments de la història. Recordeu el que diu el salm 95: «Tant de bo que avui escolteu la seva veu: No enduriu els cors com a Meribà, com el dia de Massà, en el desert, quan van posar-me a prova els vostres pares, quan em temptaren, tot i haver vist les meves obres». No es queda només en un lament per la falta de forces per preparar el sentiment i la vinguda. Parafra-

sejo el següent salm 96, que un el llegeix com si estigués en un verger, en un estat d'alegria plena: «canteu al Senyor un càntic nou, beneïu el seu nom, proclameu dia rere dia la seva victòria, aclameu la glòria del nom del Senyor, prostreu-vos davant d'Ell en l'atri sagrat..., aclameu al Senyor que ja arriba a regir la terra».

Us convido a aprofitar tot el temps que Déu ens dona per a la nostra edificació personal i per a posar-nos al servei dels nostres germans.

Amb el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Pla de reparació a les víctimes d'abusos

Els bisbes espanyols van celebrar del 20 al 24 de novembre la 123a Assemblea Plenària a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) i, entre altres qüestions, van aprovar per unanimitat un missatge a les víctimes d'abusos en el si de l'Església.

Segons va explicar el secretari general de la CEE, Mons. Francisco César García Magán, el missatge «està centrat en les víctimes d'abusos amb una petició de perdó, un anunci del pla de reparació integral, el treball fet per part nostra, com els protocols,

i una paraula d'esperança i consol a la resta de poble de Déu, ja que el que ha ocorregut és un atemptat contra les víctimes, però també al poble de Déu».

En relació amb els abusos, s'ha aprovat el procés de treball per al Pla de reparació integral de víctimes d'abusos sexuals, que se centrarà en la prevenció i atenció integral a les víctimes.

L'Església es farà càrrec de les indemnitzacions tant si hi ha o no sentència judicial, com en casos en els quals l'acusat ha mort o quan el cas hagi prescrit.

CERCA DE VOSOTROS

Desierto y vergel

Queridos diocesanos:

En los escritos, en los discursos o en las conferencias se han utilizado con frecuencia imágenes que ayudan a comprender una explicación o un razonamiento o desvelan con más facilidad el sentido que se ha querido ofrecer para aclarar un concepto o una idea.

En la Biblia hay abundantes imágenes que son patrimonio inmaterial de la humanidad y han pasado en el transcurso de los tiempos a formar parte de nuestro imaginario que posibilita la convivencia. Con frecuencia son utilizadas para completar una referencia familiar o para explicar un conflicto universal. Seguro que todos vosotros habréis recurrido alguna vez a una imagen bíblica. Os propongo para este tiempo de Adviento dos palabras, que son como el haz y el envés de una hoja o la cara y la cruz de una moneda, que encabezan el título de este comentario dominical.

El término desierto aparece como el lugar del pueblo judío en su camino hacia la tierra prometida, también como una realidad amenazante de los profetas; asimismo el precursor del Mesías, san Juan Bautista, vive en el desierto; el propio Jesucristo se retira para hacer penitencia al desierto. También cuando preparamos la Navidad surge este término varias veces como una invitación temporal a la soledad, al desprendimiento, a la mortificación y a mil actitudes distintas que nos permiten adecuar nuestro interior al seguimiento de la vida de Jesús, desde su nacimiento hasta su muerte en cruz.

Desierto es un lugar despoblado, solo, inhabitado, es un territorio arenoso o pedregoso, que por falta casi total de lluvias carece de vegetación o la tiene muy escasa. Con estas características la descripción nos sugiere escasez, soledad y muerte. Lo contraponemos a la otra palabra del binomio, vergel, que es un huerto con variedad de flores y árboles frutales, con agua abundante para dar vida a los seres vegetales, animales y al mismo ser humano. En nuestra vida se entremezclan ambas realidades que debemos aprovechar para crecer y madurar las consecuencias de nuestra cercanía con Cristo. Hablamos del desierto como un momento del Adviento, de la preparación que requiere una mirada a nuestro ser, un olvido de elementos banales que circulan a nuestro alrededor y una búsqueda incansable de la verdad que trae el Nacimiento. Hablamos de vergel como el lugar donde brota la vida, la alegría, la felicidad que nos regala el propio Jesucristo con su venida.

Dentro de la tradición cristiana no es nunca una simple visión retrospectiva del acontecimiento que celebramos. No se trata de glorificar o llorar un pasado sin más. En la sucesión de los hechos el cristiano, la comunidad en general, advierte las constantes de Dios y del ser humano. El punto de salida, el camino, el desierto, la entrada en la libertad de la tierra que le ha sido prometida son una estructura de vida para todo creyente (pecado y gracia). Aquí hay un misterio de salvación válido para todas y cada una de las generaciones. Para todos los momentos de la historia. Recordad lo que dice el salmo 95: «Ojalá escuchéis hoy su voz: no endurezcáis el corazón como en Meribá, como el día de Masá en el desierto; cuando vuestros padres me pusieron a prueba y me tentaron, aunque habían visto mis obras». No se queda sólo en un lamento debido a la falta de fuerzas para preparar el sentimiento y la venida. Parafraseo el siguiente salmo que uno lo lee como si estuviera en un vergel, en un estado de alegría plena: «cantad al Señor un cántico nuevo, bendecid su nombre, proclamad día tras día su victoria, aclamad la gloria del nombre del Señor, prostraos ante Él en el atrio sagrado aclamen al Señor que ya llega a regir la tierra».

Os invito a aprovechar todos los tiempos que Dios nos concede para nuestra edificación personal y para ponernos al servicio de nuestros hermanos.

Con mi afecto y bendición,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

L'església de Sant Llorenç restaurarà el retaule de Santa Úrsula

El Bisbat de Lleida restaurarà el retaule de Santa Úrsula de l'església de Sant Llorenç de Lleida gràcies a una subvenció de la Generalitat de 31.993 euros. Aquest moble es va desmuntar a causa de les obres de restauració de la parròquia, que ja han finalitzat, perquè hi havia humitats al mur on estava penjat i que afectaven el retaule. Això va provocar que no tornés a l'església perquè s'havia de reparar. Actualment es troba al Museu de Lleida.

D'altra banda, al llarg d'aquests mesos, diverses parròquies han rebut subvencions per donar a terme obres de manteniment i de reparació. La de Sant Martí Bisbe dels Alamús, ha rebut 10.000 euros de la Diputació de Lleida per a la primera fase de la restauració de l'espaldana i façanes de l'immoble; l'església de la Mare de Déu del Roser de Corçà, a Àger,

40.000 euros de la Diputació i 22.001,01 de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural (OSIC) del Departament de Cultura; i la parròquia de la Transfiguració del Senyor de Juneda, 40.000 euros de la Diputació i 55.000 euros de la Generalitat.

El Concurs de pessebres arriba a la 89a edició

L'Agrupació Llerdenca de Pessebristes ha convocat la 89a edició del Concurs de Pessebres i la 48a edició del Concurs Infantil i Juvenil. La convocatòria té lloc quan els pessebristes lleidatans celebren el 60 aniversari de la seva fundació i en la celebració del 800 aniversari del primer pessebre fet per sant Francesc d'Assís. Els concursants podran inscriure el seu pessebre, en els deu grups especificats a les seves bases: Mestres Pessebristes, Diorames, Familiars tradicionals, Familiars artístics, Esglésies, Entitats, Centres d'Ensenyament, Aparadors, Originals i Playmòbil.

El termini d'inscripcions finalitzarà el 22 de desembre, a excepció feta del grup Centres d'Ensenyament, que ja van tancar-lo aquest divendres 15 de desembre.

Adéu a Josep Giralt com a director del Museu

El fins ara director del Museu de Lleida Diocesà i Comarcal, Josep Giralt, es va jubilar el passat 24 de novembre després de més de vuit anys al capdavant de l'equipament. Giralt, que va assumir el càrrec el febrer de 2015 en substitució de Montse Macià, es va acomiadar del personal del Museu agraint-los el suport durant aquests anys en què, entre altres, ha hagut de viure l'entrega de diverses obres a l'Aragó per decisió judicial. Ja està en marxa el procés per cobrir la seva plaça al capdavant del Museu.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «El Senyor sap que la barca de la vida està amenaçada per vents contraris. Ell no ens salva de la fatiga de la navegació, sinó que ens convida a afrontar les dificultats, perquè també aquestes es converteixin en ocasions per a trobar-lo a Ell» (13 d'agost).

@Pontifex_es: «Només l'amor apaga l'odi, només l'amor venç la injustícia. Només l'amor deixa lloc a l'altre. Només l'amor és el camí per a la plena comunió entre nosaltres» (14 d'agost).

@Pontifex_es: «Qui estima no es queda de braços plegats, qui estima serveix, corre a la trobada dels altres per a servir-los en nom de Jesús. S'estima a través de les obres, i estimar ens fa feliços!» (14 d'agost).

@Pontifex_es: «Que bo és viure amb gratitud i benedició en lloc de lamentacions i queixes, mirar cap amunt en lloc d'enfadar-se! Que la nostra Mare, Assumpta al Cel, ens ajudi a elevar-nos cada dia més mitjançant el servei i la lloança» (15 d'agost).

«Fes que aquest Nadal s'ompli de petits miracles. Tu hi tens molt a veure»

Un any més, s'acosta Nadal i Càritas ha posat en marxa la seva campanya, enguany sota el lema «Fes que aquest Nadal s'ompli de petits miracles. Tu hi tens molt a veure» i que ens convida a celebrar i compartir l'alegria de l'amor convertida en Jesús fill de Déu.

Nadal és un miracle. Una nit freda, en un petit estable, d'una manera inesperada, en el silenci, en una gran pobresa i soledat, va esdevenir allò que tota la humanitat estava esperant: Déu es va fer Home. I ho va fer des de l'escassetat material i la misèria. Per això diem que Nadal és la festa dels exclosos, els fràgils, els humils.

Avui, 1 de cada 3 persones viu en situació de pobresa i exclusió social a la nostra diòcesi, amb dificultats per fer front a les despeses de subministraments, al menjar o al lloguer d'una llar. Com a cristians, no podem donar l'esquena a totes aquestes persones que per motius econòmics, familiars i de salut el seu dia a dia es converteix en una autèntica cursa d'obstacles i que no podran gaudir de la joia d'aquestes festes.

Nadal és moment per a l'esperança, de creure que és possible una veritable solidaritat i generositat entre totes les persones que vivim en societat. Qualsevol gest a favor del bé comú, per petit que sigui, esdevé l'inici d'una nova obra. Fem, doncs, que aquest Nadal s'ompli de petits miracles.

Lleida compleix amb la tradició de santa Cecília

La Catedral de Lleida va acollir el passat 22 de novembre els actes amb motiu de santa Cecília, patrona de la Paeria i de la Guàrdia Urbana de Lleida. Els actes van començar amb el passi de revista als agents de la Urbana a l'avinguda Blondel per part de l'alcalde, Fèlix Larrosa, l'intendent de la Guàrdia Urbana, Josep Ramon Ibarz, i la regidora de Seguretat, Cristina Morón.

Tot seguit, la Catedral va acollir la tradicional ofrena floral a l'altar dedicat a santa Cecília, de 1964, de l'escultor Jaume Perelló i la celebració de la missa solemne oficiada pel president del Capítol de la Catedral, Mn. Gerard Solé, amb la presència d'autoritats locals, agents de la Urbana i feligresos.

Els orígens del vot de la ciutat a santa Cecília es remunten al 1646

quan, en plena Guerra dels Segadors, Lleida resistia a un intens setge de les tropes franceses. S'atribueix com a un miracle de la santa el fet que

els francesos decidissin retirar-se mentre es cantaven les vespres de santa Cecília a la Seu Vella, aleshores catedral.

REFLEXIONS

I es feu la llum

Recordo com a gran experiència de jove una excursió per pujar a Montserrat pel camí per on havia passat l'antic cremallera, que és el mateix que l'actual, però abans s'hi passava a peu. Ja ben a prop del monestir es troba el darrer túnel. Ens vàrem endinsar en la foscor sense veure res de res. No portàvem ni llanterna ni cap estri que ens fes llum. Al començament podíem caminar amb la llum de l'entrada que ens il·luminava des de darrera. Però en un moment determinat per un petit revolt del túnel ja no veiem llum. Ni darrera ni davant.

La primera reacció va ser aturar-nos. Després valorar si anar endavant o recular. La lògica ens deia que hi havia sortida, però els sentits ens mantenien sense poder avançar. La manera de reprendre la marxa va ser la barreja de la certesa de poder sortir i la destresa d'anar a trobar les parets que ens guessin. Resseguint amb la mà les roques humides i mirant sense veure-hi, però no deixant de caminar, vàrem recórrer el tram de túnel en la més negra de les foscores. La constància en les passes donades va conduir-nos a tornar a veure la llum al davant nostre. De la petitesa a la plenitud.

Ja podeu intuir la lliçó que en vaig extreure, i que m'ha acompanyat per sempre més. En moments de foscor, malgrat no tenir cap llum que et faci veure clar per on camines, ves a trobar aquell punt segur que no es mou i que sempre és allà. Renova l'objectiu cap a on anaves amb la certesa que continua estant davant teu i confia que algun dia hi veuràs més clar. No deixis de caminar amb convicció sense deixar de tocar la teva seguretat. En l'anhel de la trobada amb la Llum hi ha el reeiximent de la travesa de la foscor. L'anada a la trobada del Pare no és res més que això, descobrir que a l'altre costat del túnel hi tornarem a veure, i segur que molt més clar.

Mn. Valentí Alonso i Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dimarts [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i

mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dimecres [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ Dijous [Ct 2,8-14 (o bé: So 3, 14-18a / Sl 32 / Lc 1,39-45)]. Sant Pe-

re Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i dr. de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Divendres [1S 1,24-28 / Sl: 1S / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Dissabte [Mt 3,1-4.23-24 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. a Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, vg. i mr.

24. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [2S 7,1-5.8b-12. 14a.16 / Sl 88 / Rm 16,25-27 / Lc 1, 26-38]. Sant Delfi, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

Diumenge III d'Advent (B)

COMENTARI

«El Senyor m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts»

Déu envia al llarg de la història missatgers que preparin el seus camins. Així han estat els profetes. Però de vegades el profeta manifesta tanta força que es pot pensar si no és el mateix Senyor. És el que passà a Joan Baptista. Per això li pregunten: *Qui ets tu; ets Elies; ets el profeta que esperem?* I Joan que té consciència clara de la seva missió respon a tot que no: *no és el Messies, ni Elies, ni cap profeta esperat*. Per això ha començat l'evangeli dient que: *Joan era un testimoni de la Llum perquè tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum: venia només a donar-ne testimoni*. La gent es troba confosa davant el Baptista fins a preguntar-li per què bateja. Però Joan afirma solemnement que *només bateja amb aigua*. Serà Crist que batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. La missió de Joan és que tothom arribi a la fe en Jesús, en aquell que és realment la Llum; Joan no és la Llum. Isaïes a la primera lectura ens descriu la missió del Messies, de l'Ungit de Déu: *El Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor*. Això és el que farà aquell infant que naixerà a Betlem dintre d'uns dies. Ell mateix serà la Bona Notícia per a tots aquells que pateixen, per a tots aquells que estan esclavitzats, per a tots els que experimenten el dolor. Per això continua Isaïes: *La meua ànima celebra Déu que m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi i la núvia... Perquè el Senyor farà germinar el benestar i la glòria*. És la gran Bona Notícia del Nadal, del naixement del Salvador. Pau ens recorda com hem de rebre aquesta Bona Notícia: *Viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió*. Davant la salvació que ens porta Crist, què altra cosa podem fer sinó sentir-nos feliços i pregar i donar gràcies? I Pau demana encara: *Que Déu us faci del tot sants i totalment irrepressibles*. Podem desitjar una cosa millor?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor. Aclamo el Senyor ple de goig, la meua ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

▶ Salm responsorial (Lc 1)

R. *La meua ànima celebra el meu Déu.*

La meua ànima magnifica el Senyor, / el meu esperit celebra Déu que em salva, / perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. / Des d'ara totes les generacions em diran benaurada. R.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. / El seu nom és sant, / i l'amor que té als qui creuen en ell / s'estén de generació en generació. R.

Ompli de béns els pobres, / i els rics se'n tornen sense res. / Ha protegit Israel, el seu servent, / s'ha recordat del seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,16-24)

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia, examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, guardeu-vos de tota ombra de mal. Que Déu mateix, el Déu de la pau, us faci del tot sants, i guardi totalment irrepressibles el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per quan retorni vostre Senyor Jesucrist. Déu, que us crida, és digne de tota confiança; ell ho farà així.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 1,6-8.19-28)

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no soc el Messies.» Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el soc.» «Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No.» Li digueren: «Doncs, qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?» Digué: «Soc una veu que crida en el desert: "Aplaneu el camí del Senyor", com diu el profeta Isaïes.» Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no soc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat.» Això va passar a Bet-Ània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

El Espíritu del Señor, Dios, está sobre mí, porque el Señor me ha ungido. Me ha enviado para dar la buena noticia a los pobres, para curar los corazones desgarrados, proclamar la amnistía a los cautivos, y a los prisioneros la libertad; para proclamar un año de gracia del Señor. Desborde de gozo en el Señor, y me alegro con mi Dios: porque me ha puesto un traje de salvación, y me ha envuelto con un manto de justicia, como novio que se pone la corona, o novia que se adorna con sus joyas. Como el suelo echa sus brotes, como un jardín hace brotar sus semillas, así el Señor hará brotar la justicia y los himnos ante todos los pueblos.

▶ Salmo responsorial (Lc 1)

R. *Me alegro con mi Dios.*

Proclama mi alma la grandeza del Señor, / se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; / porque ha mirado la humildad de su esclava. / Desde ahora me felicitarán todas las generaciones. R.

Porque el Poderoso ha hecho obras grandes en mí; / su nombre es santo, / y su misericordia llega a sus fieles / de generación en generación. R.

A los hambrientos los colma de bienes / y a los ricos los despide vacíos. / Auxilia a Israel, su siervo, acordándose de la misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,16-24)

Hermanos: Estad siempre alegres. Sed constantes en orar. Dad gracias en toda ocasión: esta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto de vosotros. No apaguéis el espíritu, no despreciéis las profecías. Examinadlo todo; quedaos con lo bueno. Guardaos de toda clase de mal. Que el mismo Dios de la paz os santifique totalmente, y que todo vuestro espíritu, alma y cuerpo, se mantenga sin reproche hasta la venida de nuestro Señor Jesucristo. El que os llama es fiel, y él lo realizará.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,6-8.19-28)

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él. No era él la luz, sino el que daba testimonio de la luz. Y este es el testimonio de Juan, cuando los judíos enviaron desde Jerusalén sacerdotes y levitas a que le preguntaran: «¿Tú quién eres?». Él confesó y no negó; confesó: «Yo no soy el Mesías». Le preguntaron: «¿Entonces, qué? ¿Eres tú Elías?» Él dijo: «No lo soy». «¿Eres tú el Profeta?» Respondió: «No». Y le dijeron: «¿Quién eres, para que podamos dar una respuesta a los que nos han enviado? ¿Qué dices de ti mismo?». Él contestó: «Yo soy la voz que grita en el desierto: "Allanad el camino del Señor", como dijo el profeta Isaías». Entre los enviados había fariseos y le preguntaron: «Entonces, ¿por qué bautizas si tú no eres el Mesías, ni Elías, ni el Profeta?». Juan les respondió: «Yo bautizo con agua, en medio de vosotros hay uno que no conocéis, el que viene detrás de mí, y al que no soy digno de desatar la correa de la sandalia». Esto pasaba en Betania, en la otra orilla del Jordán, donde Juan estaba bautizando.